

Elevers Vedkommende forfejler sin Bestemmelse, hvor stor en Del af Eleverne der naa det Maal, de ved Indtrædelsen i Skolen have sat sig, og hvor mange der blive trætte paa Halvvejen, samt om Undervisningen for disses Vedkommende maa anses for spildt. Hr. Kleins Bemærkninger munde ud i det Resultat: „Hvad er der altsaa at gjøre under disse Forhold? Intet andet end at arbejde rolig videre som hidtil“ o. s. v. Som Begrundelse heraf anføres, at „vi vide meget lidt om Kvinders Ejendommeligheder.“ Om dette er rigtigt, forekommer os i denne Sammenhæng ganske ligegyldigt, Hr. Klein véd jo nemlig god Besked om sine Elevers Ejendommeligheder, det er den bekjendte Størrelse, som der skal regnes med, og efter hvilken Undervisningen skal indrettes. Det er en Undervisningsanstalt for Kvinder alene; er der visse Ejendommeligheder ved disses Maade at arbejde paa, da bliver Spørgsmaalet først dette: Hindre disse Ejendommeligheder Eleverne fra at naa det Maal, Skolen sætter for dem? I saa Fald maatte det overvejes, om Maalet ikke kunde stilles noget anderledes, og Skolen dog gjøre Nytte. Men det kunde jo ogsaa være, at det samme Maal, som nu sættes, kunde naas af flere end nu, naar der ved Undervisningsmaaden toges Hensyn til de iagttagne Ejendommeligheder. Det er t. Ex. meget muligt, at det er mindre hensigtsmæssigt for de mere febrilt arbejdende Kvinder, at der paa Skolen arbejdes fem Timer daglig med kun en halv Times Mellemrum. Men saa kan der jo gjøres en Forandring deri. Hvad skulde være til Hinder for, at der gaves flere og større Mellemrum? Hr. Klein har da ogsaa selv en Fornemmelse af, at der maaske kunde være noget at ændre ved den Maade, hvorpaa Undervisningen ledes, idet han betror os, at „Tegneskolens Bestyrelse har maaske hidtil været lidt for sangvinsk, idet den har havt for megen Tiltro til Læren om Kvindernes Lighed med Mændene; i Fremtiden vil man være mere forsigtig lige over for dette Spørgsmaal.“ Dette turde vel være et meget spagfærdigt Udtryk for den rigtige Erkjendelse, at en Skolebestyrelse ikke skal sidde oppe i Skyerne og filosofere over Kvindens Natur i Almindelighed, men at den ganske jævnt bør tage sit Stade paa Jorden, undersøge Beskaffenheden af netop de Kvinder, den skal arbejde med, og indrette Undervisningen derefter. Ad den Vej haabe vi, at Hr. Kleins Erfaringer maa komme Tegneskolen og dens Elever til gode.